

Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai
2011. április

(Alapítva: 1986.)
XVI. évfolyam 110. szám

Országos Szakmai Tanulmányi Verseny

2011.

„A Fáy, mint mindig, most is az élen!”

Mint minden tanévben, az idén is megrendezték a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium megbízásából a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet Szervezésében, a Közlekedés szakmacsoportban az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyt (OSZTV). Nagy örömünkre szolgált, és nagy megtiszteltetésnek vettük, hogy az elődöntő megszervezésére iskolánkat bízták meg.

Az elődöntőn hét versenycsoportban, 16 szakképesítésben 310 fő versenyző vett részt. Meg kell említeni, hogy a Szakma Kiváló Tanulója Verseny is ebben az időpontban volt, járműfényező és a karosszerialakatos szakmákban. Itt a részvételi szám 96 volt, így összesen 406 fő vett részt az ország szinte minden tájáról ezen a nívós versenyen.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani iskolánk igazgatójának, Pletser Józsefnek az elődöntő precíz, minden részletre kiterjedő, figyelmes szervező munkájáért, valamint az iskola minden munkatársának, kollégáimnak az áldozatkész segítségért.

Büszkén állíthatjuk, hogy a szervezés és a lebonyolítás mindenkinek a legnagyobb meglepetésére történt.

Évek óta az elődöntő írásbeli feladatait a versenyzők a saját iskolájukban írták meg, és az ott tanító szakmai tanárok javították ki. Ebben az évben tértünk vissza a régi hagyományokhoz a verseny tisztasága érdekében, és újra egy központi helyen írták meg a versenyzők az írásbeli feladatokat. Ezért is vehetjük megtiszteltetésnek, hogy a választás éppen iskolánkra esett.

Iskolánkat a „**Közlekedéstechnikai szerelő**” szakmacsoportban nyolc, a „**Közlekedés technikus**” szakmacsoportban hat tanuló képviselte.

A döntő 12 fős közlekedéstechnikai szerelő keretébe négy fő autószerelő, és a 15 fős közlekedés technikus keretébe öt fő technikus tanulóink jutott, ami már önmagában is kiváló teljesítménynek mondható.

A döntőbe jutott versenyzőink:

Autószerelő:

2. hely Kókai József, 3. hely Palkó Dávid, 8. hely Lázár Ferenc, 9. hely Magyar Zoltán

Autótechnikus:

1. hely Kiss Zoltán, 2. hely Kocsis Áron, 5. hely Brezina Márton, 10. hely Donauer Andor, 12. hely Ujj Tibor

Külön figyelmet és dicséretet érdemelnek azok a kollégáink, akik a tanulókat felkészítették a versenyre. Megemlíteném Szalai László igazgatóhelyettes urat, Huszti Tibor gyakorlati oktatásvezető urat, Krupp Róbert, Kasuba György, Bujtás Attila, Bakó András tanár urakat.

A tanulók nagy várakozással és izgalommal készültek a döntő megmérettetésére, melyre a győri Lukács Sándor Mechatronikai és Gépészeti Szakképző Iskolában került sor.

A döntőbe jutott versenyzőknek gyakorlati, interaktív és szóbeli feladatokat kellett megoldani. A feladatokat az új OKJ szerinti vizsgakövetelményeknek megfelelően állították össze.

Autószerelő versenyzőinknek 14 gyakorlati feladatot, öt szóbeli feladatot és egy interaktív feladatot kellett megoldaniuk, ami még így, kimondva is sok. Büszkén állíthatjuk, hogy autószerelő tanulóink a döntőben is bizonyítottak, ami tőlük tellett, tisztességgel megoldottak minden feladatot. Egy modul kivételével minden versenyzőnk 71% fölött teljesített, ami ahhoz kellett, hogy mentesüljenek az adott modulból a szakmai vizsga letétele alól. Sajnálatos módon egyetlen modulból nem sikerült feltornáznunk magukat a megadott szint fölé, így minden versenyzőnek ezt a modult, de csakis ezt, a szakmai vizsgán kell pótolni, ami természetesen így is nagy könnyebbséget jelent a számukra.

A szakmacsoportban a 12 versenyző között volt négy fő repülőgép-szerelő is, tehát elmondhatjuk, hogy a döntőbe jutott autószerelő-versenyzők fele fáysta volt.

Tanulóink a szakmacsoportban az alábbi helyezéseket érték el:

3. helyezett Palkó Dávid 83,6%,

5. helyezett Kókai József 78,3%,

6. helyezett Magyar Zoltán 76,8%,

10. helyezett Lázár Ferenc 71,9%.

Gratulálunk minden versenyzőnek az elért helyezésért, és remélhetőleg a következő tanévben is hasonló vagy még jobb eredményeket érnek el a technikus szakmacsoportban.

Az autótechnikusok valamivel könnyebb helyzetben voltak, mert nekik mindössze egy gyakorlati, egy szóbeli és egy interaktív feladattal kellett megbirkózniuk. Versenyzőink itt is nagy várakozással és reményekkel indultak neki a megmérettetésnek.

Ebben a szakmacsoportban minden versenyző, minden modulból, helyezéstől függetlenül elérte a szakmai vizsga alóli mentességet jelentő 71%-ot. Így ők

mentesülnek a szakmai vizsga letétele alól, és mivel ezt egy országos versenyen érték el, 100%-os minősítésű technikus bizonyítványt kapnak.

Nagy örömünkre szolgál, hogy Kiss Zoltán 15.a osztályos tanuló ebben a szakmacsoportban I. helyezést ért el, és megismételte az elmúlt tanévi autószerelőként elért eredményét.

Igazán büszkék lehetünk rá.

A szakmacsoportban a helyezések és teljesítmények az alábbiak szerint alakultak:

- 1. helyezett Kiss Zoltán 94%!**
- 10. helyezett Kocsis Áron 85,6%,**
- 12. helyezett Brezina Márton 78,8%,**
- 13. helyezett Ujj Tibor 78,3%,**
- 15. helyezett Donauer Andor 76,4%.**

Az ország első legjobb 12 autótechnikus versenyzője között ott volt öt fáysta diák, ez mindenképpen dicséretes teljesítmény versenyzőknek, tanároknak, iskolavezetésnek egyaránt.

(A versenycsoportban volt 3 fő hajózási technikus versenyző is.)

Azt hiszem, ezekre az eredményekre minden iskola büszke lehetne!

35 év a Fáyban

Sajnos már csak emlék a száguldó ifjúság első találkozási pillanata, továbbra is megfejthetetlen maradt az örök fiatalság titka, mégis az iskolában eltöltött 35 év, ebből a közösen ledolgozott 24 esztendő talán feljogosít arra, hogy írjak Rólad történelemkönyvünkbe – a Firkába –, olvassa a jelen és utókor egyaránt. Amikor egy éve azt mondtad, elég volt, megértettük, de a gondok fellépésekor azonnal segítségünkre voltál, még egy kicsit velünk maradtál, s vállaltad érettségire vinni azt az osztályt, ahol nem kevés a küzdelem.

Hogy mi volt benned, mi hajtott, sokszor nehéz volt megfejtenem, mert végig

rejtőzködtél a szakállad mögött, de tetteid azért sokszor elő-előhozták az arcodat.

Én úgy érzem, hogy a hajtóerő benned a hit és a szeretet, amelyből bizony nem vagy híján.

A szeretet nem külsőben mutatkozott. Nem volt olyan kollégád, akivel összevesztél volna, és nem volt olyan tanuló, aki Rád bármit is mondhatott.

A szeretetből mindig önmagad adtad, mert jól tudtad, a szeretet adni akar, a szeretet adásban teljesíti ki önmagát. A szeretet mindig adással kezdődik, és úgy teljesedik ki, hogy nem vársz érte hálálkodást. És te tudtál adni, és tudtál másokat meghallgatni. Sok-sok embernek tettél jót. És ha most már tényleg abbahagyod a tanítást, a Fáy nélküled szegényebb lesz.

Adjon neked a Jóisten még sok-sok erőt, hogy élvezni tudjad nagy családod szeretetét. Legyél továbbra is egészséges, és őrizz meg minket a jó emlékezetedben!

Baráti szeretettel:
Pletser József igazgató

Fogadd ezt a verset szeretettel!

Sík Sándor: A legszebb művészet

A legszebb művészet tudod mi,
Derült szívvel megöregedni.
Pihenni, hol tenni vágyol,
Szó nélkül túrni, ha van, ki vádol.

Nem lenni bús, reményevesztett,
Csendben viselni el a keresztet,
Irigység nélkül nézni végig
Mások erős, tevékeny éltit.

Kezed letenni ölbe
S hagyni, hogy gondod más viselje.
Ahol segíteni tudtál régen,
Bevallani nyugodtan, szépen,
Hogy erre most már nincs erőd.
Nem vagy olyan, mint azelőtt.

S járni amellet szép vidáman,
Istentől rád szabott igában.
De ezt a békét honnan vesszük?
Onnan, ha ezt erősen hisszük,
Hogy teher, amit vinni kell,
Az égi honra készít fel.

Ez csak a végső simítás
A régi szíven, semmi más.
Ez old fel minden köteléket,
Ha a világ még fogna téged.

Az Úr nem szűnik meg tanítani,
Ezért kell sok harcot vívni,
Idősen is, míg csendesen a szív
az Úrban megpihen és kész vagy
az Ő kezéből venni, hogy minden Ő –

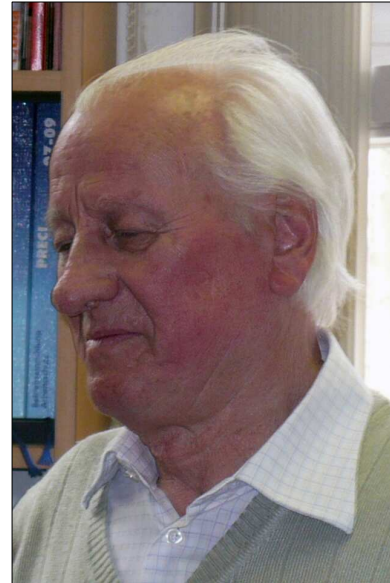
S te sem vagy semmi.
S akkor lelked kegyelmes atyja
A legszebb munkát is megadja.

Kezed imára kulcsolod –
ez mindennél dicsőbb dolog.
Áldást kérsz szeretteidre –
Körülötted nagyra és kicsinyre.
S ha majd munkád betellett,
S a végső óra elközelgett,
Engedsz az égi szent hívásnak,
Enyém vagy, jöjj, el nem bocsájtlak.

Születésnap i ünnep a Fáyban

Ritka és megható pillanat volt iskolánkban 2011. április 1-jén. Fehér Jenő kollégám születésnapját ünnepeltük, a 80.-at.

54 év tanítás után Jenő papa búcsúzik az oktatástól, kollégáitól, a napi találkozásaink örömétől, és mi tisztelettel és szeretettel öleljük át mindenkor. Úgy az életkor, mint a tanításban eltöltött idő tiszteletre méltó, hiszen rajta nem látszik az idő, nála nem múlt el a tanítás iránti szeretet, a tanulók becsülése és a kollégák iránti érzelem. Olyan erényekkel rendelkezik, ami sok embernek nem adatott meg. A szeretet általános parancsa, ezzel összefüggő áldozatkészség, becsületesség, együttérzés örömei, tisztaság, béke, alkalmazkodóképesség, humor, kitartás, önfegyelem, egyszerűség, szorgalom és kötelességtudás, egészséges életmód életvitelének legfőbb erősségei.

Az élet nagyon nagy adománya, hogy az idő előrehaladta sem vette életkedvét. Igyekezett úgy élni, úgy gondolkodni, hogy mindenki javára tegyen. A bennünket körülvevő világ minden nehézsége ellenére munkája jóságot, jó szándékot mutatott. Értelmet tudott adni az idős kornak, megtalálta annak szépségét is. Azt mondják, az idő az ifjúság körmönfont tolvaja. Jenő papa – értékeiddel jól sáfárkodtál.

Adjon az isten még sok boldog évet, békességet, erőt és egészséget. A 36 évi közös munkásságunk után mindennapi életünkben hiányozni fogsz.

Pletser József igazgató

Fogadd szeretettel ezt a verset!

Juhász Gyula: Az öregségről

Az ember sokszor megszépül, ha eljő
Az öregség. Fáradt tekintetében
Kihuny a vak mohóság, kapzsiság
S szelíden pislog az emlék világa.
A keze nem szorul konok ökölbe,
De simogató békélten pihen meg
Az ifjúság fején és vállain.

A haja őszén megcsillan mosolygón
A verőfény, mint a havas mezőkön,
Melyek fölött a kéklő végtelen van.
Halk léptei a temetőbe visznek,
De nem sietnek és gyakran megállnak
Egy kedves arcnál, egy hervadt virágnál,
Egy pohár bornál és egy bús zenénél.

Az ember sokszor megszépül, ha eljő
Az öregség. Hadd szépüljek meg én is!

Pohárköszöntő Fehér Jenő kollégánk nyolcvanadik születésnapján

Írta és elmondta: Szalai József

Tust húzunk most, banda, ácsi!
Nyolcvan éves Jenő bácsi.
Dehogy vagy Te bácsi, Jenő –
Ifjúságért lelkesedő –,
hiszen olyan lendülettel,
fiatalos lelkülettel
dolgozol, mint egy húsz éves.
Lehet, hogy a nyolcvan téves?
Jókedvű vagy, bizakodó,
Másoknak is vigaszt adó.
Na, jó, ifjabbaknak bácsi,
Légy optimistán „madáchi”!
„Ember küzdj és bízva bízzál”,
Legyél sportos, és ne hízzál!

Ősz fejedre áldás szálljon,
(ne pedig fél téglá essen)!
Kedves Jenő, azt kívánjuk,
Hogy a jó Isten éltessen!

Utóirat:

Ha egy eltévedt földrengés
Nem rombolja le e házat,
Ígérd meg, hogy húsz év múlva
Itt ünnepeljük a százat!

Fizikaverseny

Április 7-én tartotta iskolánk a házi fizikaversenyt. Minden osztályban (érettségiig) meg lett hirdetve. Évfolyamonként más és más típusú feladatsort kellett a versenyzőknek megoldaniuk, de minden évfolyamon három feladat volt.

21 résztvevő közül három 60 százalék felett teljesített, de szintén három pedig egyetlen pontot sem szerzett. Elég nagy volt a szóródás. A legjobb eredményt Rózsa Barnabás 11.a osztályos tanuló érte el, 39 pontból 26-ot kapott (66,67%). Második helyezést Mészáros Gergely kapta, 61,90 %-os teljesítményével. Alig valamivel mögötte maradt le a harmadik helyezett, Kurucz Zsolt (61,54%).

Az eredményeket az iskolai hirdetőtáblán (a földszint és az 1. emelet közötti fordulóban) az érdeklődők megtekinthetik még az év végéig.

Dr. Hegedűs Andrea

Egy kis elektromosság-történelem

Kr.e. 624–546 között élt a görög milétoszi Thalész, aki dörzsölt borostyánkővel (megkövült fenyőgyanta) végzett kísérleteket, miközben könnyű tárgyak (tollpihe) vonzását figyelte meg. Felfogása szerint a dörzsölésből származó vonzerő csakis a borostyánkő tulajdonsága lehetett. Mivel a borostyánkő görög neve „elektron”, a Thalész által kimutatott villamosság a borostyánkő után az „elektromosság” elnevezést kapta.

1600-ban Gilbert angol orvos felfedezte, hogy a borostyánkőven kívül más anyagok is (gyémánt, zafír, gyanta, kén, pala stb.) olyan állapotba hozhatók, amelyben könnyű tárgyakat magukhoz vonzanak.

1663-ban Guericke Ottó magdeburgi polgármester, a légszivattyú feltalálója szerkesztette az első villamos taszítást kimutatót. Ez a gép tengelyen forgó kékgyöngy volt, amelyre forgás közben száraz tenyerét rászorította, s így a kékgyöngy nagy villamos töltést halmozott fel.

1727-ben az angol Stephen Gray azt tapasztalta, hogy a dörzsöléssel feltöltött test elektromossá teszi a vele érintkező más testeket is, például a fémeket. Ezzel felismerte, hogy a villamosság a fémekben áramlik.

1745-ben E. J. Kleist Pomerben (mai Németország területén) rájött, hogy vízzel teli palackban raktározni lehet a villamosságot. Ezzel a kísérlettel felfedezte a sűrítő palackot. Musschenbrock holland tudós, majd Cucaus Leidenben megalkotta az ismert sűrítő palackot, amely innen kapta a leideni palack nevet.

1746-ban Winkler következtetésekkel bebizonyította, hogy a laboratóriumi szikra és a villám azonos jelenségek.

1752-ben Franklin ennek valóságát be is bizonyította, és feltalálta a villámhárítót.

1753-ban fedezte fel John Canton a villamos megosztást, és megalkotta az elektroszkópot.

1773 körül Du Fay felismerte a különemű töltéseket, és kimondta,

hogy az egyműiek taszítják egymást, a különűiek pedig vonzzák egymást.

1775-ben Volta megszerkesztette az első elektrofot (dörzselektromosságot előállító készülék).

1789-ben Galvani bolognai orvos az ismert békacomb-kísérlettel felfedezte a róla elnevezett „galvanizmust”. Eszerint olyan zárt áramkörben, amely vezető folyadékkal érintkező különböző fémeket tartalmaz, villamos áram indul meg.

1790-ben Volta Galvani felfedezését továbbfejlesztette, megalkotta a Volta-oszlopot. Ez képezi alapját minden egyéb vegyi áramfejlesztő készüléknek. Ezeket nevezték összefoglaló néven Galvani emlékére galvánelemeknek.

1800-ban Nikolaon és Carlosle felfedezte, hogy a víz bontható árammal. A XIX. század elején nagy jelentőségű volt a mágnesség felfedezése. A mágnességet a mágnestű tette ismertté, amely néhol nagy tömegben fordult elő, és gyengén bár, de elég feltűnően vonzza a vasat. Beindult az új felismerések sorozata, évről évre új dolgok kerültek felfedezésre.

1820-ban Oersted koppenhágai egyetemi professzor véletlenül fedezte fel, hogy a vezetékben folyó villamos áram eltéríti a mágnestűt, mégpedig mindig a vezetőre merőleges irányban. Ez a felfedezés élénk érdeklődést váltott ki: André Maria Ampére kimondja azt a feltevést, hogy a permanens mágnességet is molekuláris köráramok hozzák létre.

1822-ben Seebeck felfedezte a hőelektromos áramot.

1826-ban az angol William Sturgeon rájött, hogy a lágyvas mágnessé lesz, ha árammal átjárt tekercs veszi körül.

Megalkotta az elektromágnes fogalmát. Még ebben az évben Ampére megállapította az elektrodinamika és az elektromágnesség alaptörvényét.

1827-ben Georg Simon Ohm német fizikus nyilvánosságra hozta a különböző vezetőanyagoknak az áramerősségre gyakorolt hatását. Megalkotta a róla elnevezett Ohm-törvényt.

1831-ben Michael Faraday közölte az indukció és az elektrolízis törvényeinek felfedezését.

1833-ban Gauss és Weber feltalálták az elektromágneses távirót

1833-ban az olasz S. dal Negro végezte az első kísérleteket, hogy gépi úton nyerjen villamos energiát mechanikai munka árán.

1834-ben Lenz felállította az indukált áramra vonatkozó törvényét.

1835-ben Morse megalkotta a pontvonalíró távirórendszerét.

1838-ban B. J. Jakobi feltalálta a galvanoplasztikát.

Ebben az időben már többen is foglalkoztak a gépi áramfejlesztéssel. Az első generátorok állandó mágnessel működő igen kis teljesítményű gépek voltak. Elterjedésüknek határt szabott az, hogy a kezdetleges kommutátor miatt erősen lüktető áramot adtak.

1860-ban Pacinotti önmagában zárt a kommutátor szeletekhez csatlakozó gyűrűs armatúra-tekerceselést készített. Így gyakorlatilag lüktetésmentes egyenáramot fejlesztett.

1861-ben Jedlik Ányos István, a budapesti egyetem fizikatanára elsőnek mondta ki a dinamóelvet, és leszögezte vele az öngerjesztés lehetőségét.

1861-ben Philipp Reis német tanító végezte első kísérletét a villamos távbeszélővel.

1866-ban Werner von Siemens a soros gerjesztésű és Ch. Wheatstone a sönt (párhuzamos) gerjesztésű dinamóját szabadalmazta.

1876-ban Graham Bell alkotta meg az első igazán használható távbeszélő készülékét, amit azonban csak az 1878-ban Thomas Alva Edison és a tőle függetlenül D. F. Hughes által felfedezett mikrofon tette nagy távolságra használhatóvá.

1878-ban Mechwart András megalapította a budapesti Ganz-gyár elektrotechnikai osztályát, amely Zipernowsky Károly irányítása alatt állt. Ő alkalmazta először 1880-ban az egyenáramú gépeken a hullámos dobtekerccselést (a mai napig ezt használják).

1883-ban Gaulard és Gibbs szabadalmaztatta erőátviteli célokra azt a transzformátort, amelyet 1884-ben Torinóban bemutatottak. Itt ismerte fel Bláthy Ottó Titusz, a Ganz-gyár fiatal mérnöke a transzformátor elvének korszakalkotó jelentőségét, amit hazatérve munkatársaival közölt. A Ganz-gyárban nyomban megkezdtek a tervezést, aminek eredményeként:

1885-ben Zipernowsky, Déri és Bláthy bejelentette az első iparilag használható transzformátor szabadalmát.

1887-ben Thomson feltalálta a repulziós motort.

1903-ban kezdte el a Ganz gyártani a Bláthy szabadalma szerint szerkesztett turbogenerátorokat.

1917-ben szabadalmaztatta Kandó Kálmán a fázisváltó szerkezetét, amelyet

később, az első világháború után a róla elnevezett mozdonyokba beépítettek.

1920-ban kezdték meg előfizetőknek a rádióadásokat.

1922-ben Cady fedezte fel, hogy a kvarckristállyal lehet a legpontosabb hullámméréseket végezni.

1926-ban Heisenberg és Schrödinger a kvantummechanikát és a hullámmechanikát ismertették.

1928-ban üzembe helyezték a Berlin–Buenos Aires közötti 1200 km-es első transzocéáni, drótnélküli távíró-összeköttetést. F. Pflommer feltalálta a mágneses hangrögzítést, megvetette a magnetofon alapjait. Geiger megszerkesztette a rádióaktivitást kimutató számláló csövet.

1929-ben W. A. Marison bemutatja a kvarcórát. Espenscheid és Affel szabadalmaztatja a koaxiális kábelt, ami alapját képezte a többcsatornás távbeszélő összeköttetésnek és a televízió-átvitelnek.

1930-ban New Yorkban megkezdtek a televíziós adásokat az előfizetőknek.

1931-ben feltalálták az elektronmikroszkópot.

1933-ban a MÁV megindította a Budapest–Hegyeshalom vonalon az 50 Hz 15kV-os munkavezetékekkel a villamos vontatást.

1934-ben J. Curie és F. Joliot felfedezték a mesterséges radioaktivitást, W. Watt megszerkesztette az első radarkészüléket.

1939-ben a Brown Boveri művek megépítette az első nagyfeszültségű (50kV – 10A) egyenáramú távvezetékét.

1942-ben E. Fermi Chicagóban a Columbia egyetemen üzembe helyezte az első atomreaktort.

1945-ben mutatták be H. Mauschly és J. P. Eckert művét, az első óriás számológépet, ami 18000 db elektroncsővel működött. Ebben az évben robbant az első atombomba Hiroshima felett.

1946-ban végezték az első radarkísérleteket a Föld és a Hold között. N. és B. Lazaranko feltalálták az

elektroeróziós (forgácsmentes) fémmegmunkálást.

1950-ben történtek az első színes televízióadások.

Az 50-es évektől rohamlépésekben fejlődött az elektronika, már nem elsősorban egyének munkássága, felfedezése alapján, hanem több ember együttes, team-munkája alapján.

Összeállította: Pusztai Ferenc

A **Budapesti Műszaki Egyetem**en járt a 11.b osztály

2011. január 18-ára a BME meghirdetett egy fizikai kísérleti témákat bemutató sorozatot, amire meghívta az összes érdeklődő vendéget. Osztályfőnökünk, Szalai László igazgatóhelyettes úr megszervezte nekünk, hogy mi is elmehessünk ide, mivel az osztály nagy részében az évben szándékozik előrehozott érettségit tenni fizikából. Egész nagy, úgy 300 fős teremben voltunk, ahol mindenki kényelmesen elfért. Az előadás olyan kísérlettel kezdődött, amely a fizikai tehetetlenségre vonatkozott. Egy nézőt szólított az előadó, akinek a fejére egy téglát tett, majd ráhelyezett egy diót, és kalapáccsal megtörte, de a testek tehetetlensége miatt a néző szinte nem érzett semmit ebből. Ezután egy másik nézőt hívott ki az előadó, akinek meg kellett fognia két egykezes súlyzót, majd széttárnia a karját, és bele kellett ülnie egy forgószékbe. A széket megforgatták, és azt tapasztaltuk, hogyha a néző behúzza magához a kezét, akkor gyorsabban kezd el forogni a szék. Ez a perdület-megmaradás törvényén alapszik, a szögsebesség változik, de a perdület állandó. Ezután a nézőtől elvették a súlyzókat, és az előadó egy kereket adott a kezébe, amit megforgattunk. Ezzel kapcsolatban azt tapasztaltuk, hogyha függőlegesen tartja a néző, akkor semmi nem történik, de ha elkezd oldalra fordítani, akkor a forgószék is elkezd forogni vele, mindig abba az irányba, amerre elfordítja a kereket. Ez is azért van, mert ha a kereket megforgatjuk, egy tengelyirányú perdület ébred benne, ami forgatónyomatékokot hoz létre. A következő kísérlet arra alapult, hogy egy gumitest ugorhat-e magasabbra, mint amilyen magasról elejtjük. És van egy ilyen furcsa gumitest, ami magasabbra ugrik, mert az elengedés előtt megnyomjuk, és a leérkezésnél visszadeformálódik, ami közben energia szabadul fel, és magasabbra löki, mint ahonnan elengedtük. Az energiamegmaradáson alapszik ez a kísérlet. A következő kísérletben két ugyanakkora, ugyanannyi tömegű golyót ejtettünk le ugyanabból a magasságból, és az egyik pattogott, a másik vissza se pattant. Ez a golyók jellege miatt volt így. Majd az előadó mutatott egy olyan dolgot, amely képes szilárd, cseppfolyós és törékeny halmazállapotot is produkálni. Ezt úgy hívják, hogy

gyurmalin. Ezután az előadó kén-hexafloridot szívott be, amelynek következtében sokkal mélyebb lett a hangja, ez elég vicces volt :-)). Majd szárazjéggel megcseppfolyós nitrogénnel kezdtünk el kísérletezni. Egy edénybe cseppfolyós nitrogént öntöttünk, és lezártuk, majd kilőtte a rugót, fordított esetben, amikor az üveget lőtte ki, az üveg sokkal magasabbra repült. Ez a tömegarányok miatt van, és a kísérlet a mozgásmennyiség (lendület) megmaradásának az elvére épül. Ezután az előadó megmutatta, hogy egy akármilyen madzagot vagy kötelet milyen trükkel tudunk elszakítani. Így a kezünkre tekerve meg tudjuk azt csinálni, hogy az elszakításhoz csak tizenhatodszor annyi erő kelljen, mint normál esetben. Így elég bonyolult ez a tekergetés, akit érdekel, az az interneten utána tud bővebben nézni. Végezetül az előadó azt mutatta meg, hogy a nyúlszörkalap átengedi a cseppfolyós nitrogént, de a vizet már nem. Ezzel fejeződött be az előadás, ami úgy nagyjából 2 óra hosszú volt. Nagyon köszönöm az egész osztály nevében ezúton is az osztályfőnökünknek, Szalai László igazgató helyettes úrnak, hogy ezt megszervezte nekünk, és reméljük, a jövőben még sok ilyenben lesz részünk!

Bak Norbert 11.b

OTP Fáy András Alapítvány

Április 19-én az OTP Fáy András Alapítvány négy előadással lepte meg iskolánkat.

Az első előadás a petróleumlámpától a fénycsövekig bemutatta be a világítás eszközeinek fejlődését. Spektroszkóp segítségével láthattuk, hogy mennyi UV sugárzás érkezik a különböző fényforrásokból, illetve azt, hogy a kibocsájtott fény milyen színekből áll össze.

A második előadás a DNS-molekulákról, az ujjlenyomatokról, bűnügyi és apasági vizsgálatokról, egyének azonosításáról szólt.

A mágnesfal feltalálója tartotta a harmadik előadást. Mivel a kisfia élvezte a hűtőmágnesek „különlegességét”, így jött az ötlet, hogy valami nagy felületet kell kitalálni, ahova pakolni lehet mágnessel. Ferromágneses anyagot

pasztának feldolgozva keni fel a felületre, mely megszilárdul, mint egy vakolat. Erre neodym-mágnessel lehet feltenni – képektől elkezdve a vasalóig – mindent.

Az utolsó előadás a nanotechnika rejtelseibe, elméletébe vezetett be minket. A világon mindenhol használják ezt a technikát: a zokniktól elkezdve a számítógépekig.

Köszönjük az érdekes előadásokat az OTP alapítványának és az előadóknak.

Dr. Zántó Edina

Látogatásunk a Terror Házában (12.c)

Hazánkban a diktatúra korszaka nem egészen egy emberöltővel ezelőtt (22 éve) ért véget. Ez az eltelt idő nem hosszú ahhoz a viharos évszázadhoz képest, melyet magunk mögött tudhatunk. Történelmünk legsötétebb és legviharosabb évszázada volt ez, mely a mai napig emberi életek és lelkek tucatjaiban viselteti nyomait. Ez az időszak már csak a hadi találmányok, az emberi kínzás módszerességének fejlődése folytán, valamint a szellemi, lelki terror és hadviselés kifejlődése révén is minden bizonnyal egész további emberi életünket meg fogja határozni, s jelenüket is áthatja. A Terror Háza, mely a múlt század második felének hazai terrorközpontjában, az Andrassy út 60-as

szám alatt álló épületben lett kialakítva, erről a korszakról tanúskodik. Osztályunknak volt szerencséje azon „élményben” részesülnie, hogy az itt található, modern kialakítású tárlat segítségével közelebb kerüljön az igazsághoz. Sajnos idegenvezetést nem kértünk, de a látottak magukért beszéltek. Az épületről érdemes tudnotok azt, hogy eleinte a náci (nyilasuralom), majd a kommunista diktatúra végrehajtó hatalmának törzshelye volt. Később már akkora méreteket öltött a tevékenysége, mely a kémkedéssel kezdődött, és a kivégzésben merült ki, hogy a szomszédos épületeket is bevonták a „munkába”. Vicces az egészben az, hogy a látszólag szembenálló érdekeket

képviselő szélsőséges hatalmak gusztusukban megegyeztek. A rendszer cserélődésével a kommunisták minden további átalakítás nélkül befészkeltek magukat ide. Az ő hatalmi intézményük Politikai Rendészet néven volt cégérezve, bár mindenki tudta, hogy a terror és fenyegetések, kényszer-vallomások szomorú helye. A pincéjében (mely a mai napig teljes eredetiségében megvan és látogatható) a kiszemeltek, a „túl okosnak” számító és saját gerincüket vállaló egyszerű embereket, értelmiségieket, intézmény-vezetőket, költőket kínoztak páratlan módszerekkel. A pincében található egy bitófa is, melynek oszlopfejét az akasztásokban a kötél egészen kikoptatta, árkot vájt belé. Számtalan érdekességet láhattunk a minket körülvevő országok párhuzamos

életéről, így például a málenkij-robotról, a kivégzőtáborokról, a hazug, propagandista reklámokról, a diktátorokról, a korszak vívmányairól, fegyvereiről. A múzeum egyik érdekessége, hogy tele vannak a falak, illetve a kis fülkék televíziókkal, melyekben archív és rendkívül jól összeválogatott, az adott témának/teremnek megfelelő hangosfilmek és némafilmek futnak. Ezek még közelebbivé, még átérezhetőbbé teszik a kiállítottakat és a korról már eddig is szerzett ismereteiteket. Aki még nem járt itt, érdemes ellátogatnia, ám úgy számoljon, hogy egy jó 2–3 órát érdemes rászáni.

Fáy Kristóf 12.c

Beszámoló az idei **diáksparlament**i ülés eredményeiről

Úgy gondolom, hogy a 2011. február 25-én tartott diáksparlamenti ülés, melyen sok tanuló vett részt, elérte célját.

A beérkezett kérdésekre az alábbi válaszok születtek:

A tanár-diák, valamint a diák és diák közti konfliktusok nem spontán alakulnak ki, az osztályközösség szétziláltsága, a bajtársiság és megértés hiányának hátterében legnagyobb valószínűséggel személyes (pl. családi) problémák húzódnak. Egymás kirekesztése helyett a pusztá jóindulat, egymás figyelmeztetése legyen a feszültségoldás eszköze.

A késve érkezők nem kaptak időkedvezményt, mert a 7:50 utáni beérkezés valószínűsíti, hogy a diákok elkésnek a tanórától.

Energiaitalt nem adnak többé a büfében. Sokan késő éjszaka a számítógép előtt ülnek, majd kialvatlanul kezdik a napot, s azt hiszik, hogy felébrednek, de inkább még nagyobb fáradtságot eredményez.

Sportlehetőségek iránt kevesen érdeklődnek, az iskolavezetés mégis tervbe vette, hogy hamarosan a konditerem és felszerelése fel lesz újítva, és időpontokat is lehet majd kérni, hogy lehessen a sporteszközöket használni.

Az iskolarádióban ezután sem lesz zene a szünetekben, mivel ez az egyes zenei irányzatok kedvelőit különbözőképpen érinti, nem lehet igazságot tenni. Ez korábbi tapasztalat.

A dohányzó nyitva tartása változatlan, de mint kiderült, így sokan – igaz – ritkábban cigiznek, de erősebb dohányt szívnak.

A suliban dallamszengők felszerelését szavazták meg, mely anyagiaktól függően hamarosan fel fogja váltani a szokásos csengetést.

A lopások az osztályközösségekben csak öngyógyító módon tudnak megszűnni.

A székprobléma a hibás gyártási technológia és a gyenge minőségű anyagnak tudható be. Egy terem bútorzatának költsége kb. 300.000 Ft körül van. Ennél fogva egyelőre folyamatos javításuk az egyetlen orvoslát.

Diáknak a kerékpárral való bejárást az iskola saját baleseti felelőssége és baleseti kockázata miatt nem teszi lehetővé.

Az iskolában továbbra is hiányos a kísérleti fizika oktatása, ám erre az óraszám nem ad lehetőséget. Így a suliban csak elméleti fizikát oktat.

A használt tankönyvek eladása és vétele, amely minden évfolyamon kölcsönös segítség lehetne, csak jövőre valósulhat meg, mivel az ülés után egy nappal kellett leadni a tankönyvigénylési listát a forgalmazónak.

A diákok további észrevételeire és javaslataira, ötleteire egész évben számítanak az ODB-diáktagok és vezetőjük, Bujtás Attila tanár úr.

Fáy Kristóf 12.c

Janox: Ponyvaregény

Részese voltam az Aranytíz Művelődési ház Tolnay Klári Színpadán bemutatott, teltházas, Ponyvaregény című, három felvonásos vígjátéknak.

A darab több szálon fut, de ez mindvégig nagyon jól követhető. Van itt szerelem és vágyakozás, szélhámosért rajongó kishölgy, tipikus

pszichiátriai eset, jól, talán túlzottan is jól megformált, nimfomán hölgy, fontos, titkos katonai jelentés, bűnügyi akció, Fokvárosba készülő pár és persze a nagy leleplezés. A szerző felkérésre írta darabját a Külkereskedelmi Főiskola műkedvelő

színjátszói és veteránjai számára. Az ismeretlen arcok között egy már végzett főiskolás is található: Peller Mariann.

A szerepek személyre szabottak, és ezért olyan hiteles az előadasmódjuk. Az első percekben megismerhetjük a kissé zord házigazdát, Szabó urat és barátját, a bonviván Hartmant. Színre lép Olga, a szerelmes háziasszony és Bélaváriné, a házvezetőnő, aki mellékesen a darab rendezője is. És persze szerep jut a meggyes pitének és a kecskéknek is. Ja, és persze a leglényegesebb: elhangzik Csengő Zoltán neve, aki a szerelmes regények bálványozott írója.

Szerepel a darabban „igazi” katona, Normann hadnagy, Trotz marsall és felesége, valamint Angéla lányuk, Waldenstein pszichiáterprofesszor és a belé szerelmes hölgyek garmada. Nem írom le a darab teljes szereposztását, nem akarom lelőni a poénokat sem, mert nem a csengőt figyeltem. A zeneválasztások is kitűnőek voltak számomra.

Aki tehát kellemes kikapcsolódásra vágyik, kíváncsi egy igazán mai, kevert történetre, szereti a szópoénokat, váltson jegyet e darabra, nem fogja megbánni.

Zsil

Szabó Norbert (13.e): **Ki mit tud** a DBT-ben

Február 4-én Dorozsmai Károly tanár úr és Dr. Zántó Edina tanárnő felkért arra, hogy a DBT Ki mit tud?-jára állítsak össze egy táncos produkciót. Az elején sok probléma adódott, mivel a verseny 3 hét múlva kezdődött a Mechatronikai Szakközépiskolában. Mivel az idő szűk volt, sokan nem vállalták el a feladatot. Az utolsó héten sikerült rávennem öcsémet egy modern műfajú tánc előadására, ami a jumpstyle. A verseny napján 4 tanárunk és 2 diákunk is eljött. Persze ők is részt vettek a versenyen a másik 2 kategóriában: ének-zenében Tóth Norbert (9. b), vers- és prózamondó kategóriában Szöllősi Bertold (11.b). Az ottani előadócsarnok háromnegyed részben megtelt. Sok jó zenészt, táncost és nagyon szépen szavaló produkciókat láthattunk és hallhattunk. A produkciónkkal nemcsak a zsűrit, de az egész közönséget sikerült meglepnünk, annyira látványos és élvezhető volt. A végén mi nyertük meg a táncos kategóriát, mely tartalmazott egy oklevelet, ajándékutalványt és egy meglepetést. Mivel nagyon jól éreztük magunkat, jövőre is indulni szeretnénk, és buzdítok mindenkit arra, hogy próbálja ki azt, hogy maga az élmény, hogy megmutathatod másoknak, mit tudsz, lehetőség arra, hogy talán felfedeznek.

Szakma Sztár Fesztivál

Negyedszer került megrendezésre a Szakma Sztár Fesztivál, a Szakma Kiváló Tanulója Verseny országos döntője idén, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara szervezésében. 2011. április 18–20. között a Hungexpo Budapesti Vásárközpont területén, a G és F pavilonba várták a versenyzőket és a látogatókat. A nagyszabású, hétfőtől szerdáig tartó rendezvény tulajdonképpen a Szakma Kiváló Tanulója Verseny (SZKTV) döntője

volt. A rendezvény fő célja a fizikai szakmák társadalmi tekintélyének és vonzerejének növelése volt, ezen kívül lehetőséget adott a szakmunkás pályamodell bemutatására és népszerűsítésére is. A fesztiválon kozmetikusok, cukrászok, asztalosok, burkolók, hegesztők, klímaszerelők stb. versengtek egymással. A kiválóan szereplők mentesülhetnek a szóbeli és gyakorlati vizsga alól is, azaz szakmunkás bizonyítványt szerezhetnek.

A megnyitón Parragh László, az MKIK elnöke hangsúlyozta: „Ha valaki jól elsajátít egy szakmát, akkor minden esély meg van arra, hogy állást találjon, egzisztenciát teremtsen, a szakmák népszerűsítésével a kamara szeretné visszaadni a szakmunka társadalmi elismertségét.” Czomba Sándor, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára a megnyitón kiemelte: „Magyarország jövője szempontjából fontos, hogy jól felkészült szakemberek legyenek a munkaerőpiacon, a szakma tanulása, a szaktudás megszerzése a következő időszakban előny lesz.”

Mindemellett bemutatkoztak a standokon az iskolák, felsorakoztatva az általuk tanított szakmákat, és bemutatva azok szépségét. Persze nem titkolt szándék volt

az sem, hogy kedvet csináljanak az érdeklődőknek, és csábítsák őket a bemutatott szakmára. Iskolánk is minden évben jelen van a DBT-vel karöltve. Ma egyre inkább szükség van erre, hiszen nehezen dönt egy ifjú – csak a szakma neve alapján – egy

életre szóló pályáról. És a jó döntés elengedhetetlen. A rendezvényen az érdeklődők nagy részét az általános iskolák még pályaválasztás előtt álló, 6–7. osztályos diákjai tették ki. A rendezvénynek otthont adó pavilonban több ezer fiatal fordul meg a három nap során, vidékről pedig több busznyi tanuló érkezett. A bemutatók és a versenyek mellett népszerű előadók és egyes iskolák tehetséges diákjai által előadott, színvonalas szórakoztató műsornak a megtekintésére is volt lehetőség. A rendezvényre a belépés ingyenes volt.

Zsil

Pomaházi Tamás (11.e): Színházban –

A szegény hekus esete a papagájjal

Március 8-án Csókásné Gémesi Ildikó, Kaszás Judit és Dr. Zántó Edina tanárnőkkel a Tivoli Színházban voltunk A szegény hekus esete a papagájjal című bűnügyi vígjátékon.

A két főszereplőt ismert színészek játszották: Szilágyi Tibor és Vári Éva.

A történet lényegében arról szól, hogy a közjegyzői irodában gyilkosság történt, ahol Alice Postic telefonos kisasszony volt a szemtanú.

Alice kisasszony megpillantja főnökét egy törrel a hátában. Felhívja a rendőrséget, majd menten elájul. Mire megérkeznek a rendőrök, a megszárt férfi eltűnik az irodából.

A nyomozást a kissé ügyetlen Henri Grandin vezeti, aki nagyon szenved az influenzától, másrészt kiderül róla, hogy Postic kisasszony gyermekkori ismerőse. Megkezdődik a nyomozás, és a felügyelő kihallgatja az igen bőbeszédű Alice-t, de nem nagyon akar hinni neki. Mivel a kisasszony az egyetlen, aki látta a „hullát”, ezért feltétlenül szeretne

önkéntes segítséget nyújtani a nyomozásban. Éppen ez a kíváncsiskodó, pletykás, ám jót akaró Alice kisasszony oka minden bonyodalomnak: addig kotyog, amíg fény derül a szőnyeg alá seprert konfliktusokra. A nyomozó végül úgy dönt, hogy az irodában dolgozó összes alkalmazottal is beszél. Így kiderül, hogy az egyik titkárnő szerelmes a főnökébe, a főnök csapja a szelet a gépíró nőnek, aki kacérkodik a segéddel, aki szerelmes a közjegyző feleségébe, akinek szeretője van, és mindezek mellett a dolgozók a titkárnő kivételével nemigen kedvelik a főnököt. Így majdnem mindenkinek van indítéka a gyilkosságra. Ám hogy hogyan tűnik el a „hulla”, hogy

miért kerül sor még jó néhány bűncselekményre, hogyan kerülnek bizonyítékok Alice kezébe, és hogyan derül fény a gyilkos kilétére, azt már nem mondom el, derüljön ki az előadásból, hisz nem krimi a krimi, ha a vége felé nem gyanakodhatunk az összes szereplőre.

Fotó: <http://budapestterminal.hu/szinhaz/esemeny/2984-a-szegeny-hekus-esete-a-papagajjal->

Színházban volt a 12.e

Február 17-én kb. 15-en az osztályból (és még sok szülő és barátnő is) egy vidám színdarabon voltunk a Pesti Színházban. Ez a színház a belvárosi Váci utcában van. Odafele úton eltévedtem, de végül is odataláltam, de ne kérdezzétek, hogyan. Amúgy ez egy nagyon

picike színház, viszont nagyon hangulatos a hely, és rendkívül szép helyen van.

Molière-től a Képzelt beteget néztük meg, viszonylag jó szereposztással, pl. Reviczky Gábor és Hegyi Barbara is játszottak benne. Nagyon jól éreztük magunkat. Az előadás rendkívül szórakoztató volt. A legnagyobb nevetést az orvos neve váltotta ki, mivel Fos doktornak hívták. Ahhoz képest, hogy csütörtök este volt, péntek reggel nem is volt olyan fárasztó felkelni, mint gondoltam. Remélem, máskor is megyünk majd színházba, ahol szintén hasonló jó élmény fog várni.

Köszönjük osztályfőnökünknek, Hegedűsné Gyarmathy Erzsébet tanárnőnek, hogy elvitt minket egy kis „tanórán kívüli kulturális elfoglaltságra”.

Fotó: <http://vigszinhaz.hu/szindarab/20+k%C3%A9pzelt+beteg/>

Polgár Tamás 12.e

Rákóczi György (11.e): Képzelt beteg

Április 11-én, hétfőn osztályfőnökömmel és osztályunk jópár tagjával (illetve Kaszás Judit tanárnő az osztályával) a Pesti Színházba látogattunk, hogy megtekinthessük Molière említett komédiáját. A színház meglehetősen színvonalas volt, és ennek megfelelően telházsal ment. A főszereplő Reviczky Gábor volt, akit főleg vígjáték műfajú filmekben láthattunk már. Mellette azonban több híres, látott vagy szinkronhangként hallott színész is feltűnt (pl.: Harkányi Endre – Mézga Géza).

A darab dióhéjban: egy családról szól, melynek a családfője (Argan) hipochonder, így állandó és költséges orvosi ellátásban részesül. Két leánygyermek is van a családban, akik közül az idősebbiket egy orvos fiához akarják adni, a lány azonban mást szemelt ki. Ezen egy jó darabig megy a nyüglődés, de az apa végül áldását adja. Az ifjú második feleség pedig minden áron szeretné megszerezni férje vagyonát úgy, hogy eljátssza a kedves, segítőkész „tündérfeleséget”, de a végén lebukik. A családfő öccsének látogatásakor az meggyőzi bátyját, hogy tulajdonképpen nem is

kell neki az a sok orvos, legyen a maga orvosa. Az öreg belemegy, fel is avatják talárban, süvegben, ahogy kell, de a szertartás végén hirtelen meghal. (Az eredeti darabban nincs olyan jelenet, mely azt igazolná, hogy Argan nem éli túl az avatást.)

Számomra a darab nagyon érdekes volt, jót mulattam rajta, a színészek csodálatos alakítást nyújtottak. A kommentek és a látottak alapján nemhogy osztálytársaim, de a teljes közönség is, gondolom, osztozik véleményemen.

Filmajánló: Ellenállók

Ez az igen elgondolkodtató film a II. világháború alatt, 1941-ben, Fehéroroszországban játszódik. Rendkívüli élethelyzetet mutat be: a fehérorosz kis falvakban sorra hurcolják el a zsidókat, az ellenkezőket pedig megölik. A zsidók legtöbbször – ez az életben valójában tényleg így volt – nem sokat tudtak a haláltáborokról. Gettóban

éltek, de számukra csak kósza és bizonytalan rémhír volt a deportálásuk. Tuvia Bielski (Daniel Craig), Zus Bielski (Liev Schreiber) és Asael Bielski (Jamie Bell), a három fivér csodával határos módon túlél egy náci öldökléssel egybekötött portyát a falujukban úgy, hogy elbújnak. Azonnal tudják, hogy mi vár rájuk a következő alkalommal visszatérő németek miatt, tudják, hogy menekülniük kell, így nem haboznak, eldöntik, hogy mennek. Hogy hová? Az erdőbe. A falujuk körülvevő nagy erdőségeket jól ismerik. Ám nem tudják, mi lesz itt további sorsuk. Ahogy várakoznak a természetben, sorsukkal megbékélve, egyszerre csak, mintha kísértetek lennének, emberek kezdenek megjelenni az erdőben. Idős emberek botorkálnak a „dzsungel” közepén, gyerekek keresik szüleiket. Ők is mind menekültek. A későbbi vezéregyéniség, Tuvia ételt ad nekik. Az emberek félnek, így az erősebbekhez csatlakoznak. Csapattá szerveződnek Tuvia segítségével, s kb. 700–800-an lesznek, mire a vezető elindítja a „reménység reménytelen menetét”. Úticél: minél mélyebbre menni az erdőbe, hogy minél távolabb kerüljenek a külvilágtól, s elkövetkezendő életüket hosszabb távra meg tudják valamiképp alapozni. Vagyis berendezkedni egy viszonylag élhető életre az erdő sűrűjében. Közben megérkezik a „felszabadító” szovjet hadsereg, és a zsidók szemszögéből láthatjuk, milyenek is voltak valójában a szovjetunió-beli katonák.

A játékfilmnek valós történet az alapja. 1941–46 között egy menekült zsidókból álló kis csoportosulás járta az erdőket, bujkáltak, féltek, de összetartottak. Megindító

emberi érzéseket mutat be a film: mire jó a közösség ereje, az „Isten küldte szabadító” hogyan válik vezérré, az önfenntartó közösség életének lehetőségeivel és konfliktusaival is megismerkedhetünk, a hit erejét és a küzdeni akarást, a partizánküzdelmeket és a szovjet hadsereg visszás cselekedeteit is bemutatja a játékfilm.

Lélegzetelállítóan izgalmas jeleneteket tartalmaz. Nemcsak szórakoztat (már amennyire egy háborús borzalmakról szóló film szórakoztatni tud), hanem elgondolkodtat is. Feltétlenül érdemes megnézni.

Fáy Kristóf 12.c

Bálint György (9.b): **Költészet napja a DBT-ben**

2011. április 8-án emlékeztünk meg József Attila születésnapjáról (1905. április 11.) és egyben a költészet napjáról a Mechatronikai Szakközépiskolában.

A költészet napi ünnepség előtt a DBT által megrendezett képzőművészeti verseny kiállítás-megnyitója volt. József Attila verseire kellett plakátot, illusztrációt készíteni különböző technikákkal (pl.: kollázs – különböző anyagok alkalmazásával készült kép). A Fáyból három pályázat érkezett: Fáy Kristóf (12.c), Hegedűs Tibor (13.c), Püspöki Ákos (13.e).

Habár péntek délután, sulis után volt a rendezvény, mind az öt iskolából jöttek, és több mint 30-an. Tőlünk Erdélyi

István (11.e), Fröhvirth Péter (12.e) és jómagam mentünk. Mindenki olvasott egy szabadon választott hosszabb-rövidebb verset, majd azután mindenki felírta a nevét egy kartonlapra, amit elraknak azért, hogy legyen emlékülük arról, hányan szavaltak.

Mindenki kapott oklevelet, meg egy kis csokit. Ez a nap arra szolgál, az a célja, hogy a versolvasást, a kultúrát kicsit közelebb hozza a mindennapjainkhoz. Mert az emberek egyre távolodnak az irodalomtól. Ezért jó lenne, ha minél több diák jelentkezne jövőre erre az eseményre, hogy fel tudjuk hívni az emberek figyelmét a költészet szépségére és fontosságára.

Színjátzó fesztivál

Áprilisban zajlott a SZAKE által rendezett kecskeméti színjátzó fesztivál. A Fáy Garabonciás csoport erre a fesztiválra már másodszorra jutott el. Tavaly már képviseltük az iskolát, akkori darabunk címe a Seherezádé meséje volt. Idén a Valahol Európában című film egyik részletét adtuk elő.

Dobogós helyezést nyertünk: bronz minősítést értünk el! Nagyon örülünk, mert nagyon magas színvonalú előadások között is sikerült szépen teljesítenünk.

Az előadásokat a Ciróka Bábszínházban adtuk elő.

A darabban Csókás Orsolya, valamint a 10.e és a 12.a osztály tagjai közül a következő diákok szerepeltek: Líbor Máté, Rác Alex, Fekete Krisztián, Fehér Krisztián, Kári Tamás, Juhász Olivér, Máté Gergő, Kulcsár Márk, Sinkovics Bence, Szalay Attila és Szemerédi Tamás.

A Táncsics Mihály
Kollégiumban voltunk
elszállásolva. Felkészítő

tanárunk Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő volt. Nagyon köszönjük neki, hogy részt vehettünk ezen a fesztiválon, reméljük, jövőre is mehetünk.

Szemerédi Tamás és Sinkovics Bence 10.e

A februári Tudományos Diákköri Konferencián elhangzott négy fáys előadás közül néhányat az előző számunkban már megjelentettünk. A mostani számban az eddig kimaradt két előadást olvashatják olvasóink, valamint Schirger Tamás előadásának második részét (a harmadik és egyben utolsót a tanév utolsó számában fogjuk leadni).

Fáy Kristóf: **A gépjárműipari végtermékeknek, valamint bontásuknak környezeti kimenetele**

Jelenünkben, a XXI. században a mögöttünk álló évezreddel egyenértékű mennyiségben használjuk ki Földünk még meglévő energiatartalékait. „Minden út Rómába vezet” – mondják a bölcsek. Így van ez a hulladékképződéssel is, eszerint mindent előbb-utóbb környezetünkben eldobunk. Felmerül a kérdés, hogy milyen veszély áll fenn ez esetben, s akkor is, ha netán még meg is tudjuk szervezni a hulladék-újrahasznosítást. Kiderül, hogy a hasznosítás és az eldobás közt nincs

nagy különbség. A gépkocsikból leengedett ásványolaj-származékok, a legyártott műanyagok, a gumik, melyek nélkül életünk elképzelhetetlennek akar tűnni, szóródási hányaduk és – gazdaságos hasznosítási technológia híján – égetésük miatt kijutnak környezetünkbe, vagy épp mi tudatosan halmozzuk fel. De már tudjuk: ezek sok generáció életét fogják végigkísérni, az életfeltételeit egyre rontva. A műanyagok hallatlanul lassan bomlanak le. Egyes fajták degradációs (lebomlási)

végfokának ideje nem is ismert. A lebomlási fázisok során keletkező kis apróanyagok (oligomerek) egyszerű módon bejutnak az élő szervezetekbe. Érdeemes a fenti hasonlat alapján abba is belegondolni, hogy mi, emberek állunk a táplálkozási lánc csúcsán. Ámde a szintetikus anyagok jó részét felépítő ún. monomerek (alapmolekulák) is veszélyesek, mivel kőolajból származnak. A biszfenol-A nevezetű lebomlási melléktermékről ne is beszéljünk, hiszen rákkeltő, hormonális zavarokért, allergiáért felelős (a Yale Egyetem, Mexikói Egyetem kutatásai bizonyítják ezt). Az újrafelhasználás hatásfoka még a kenőanyagoknál sem 100%, a hátramaradó szórányszázalékkal viszont nem lenne szabad számolni, hiszen ez végképp lerakódásra van ítélve a környezetben.

Mivel az előállított szintetikus termékek legnagyobb része gazdaságosan és minőségükben csak szekunderként (másodlagos anyagként hozzáadagolva az újhoz) használható újra, hogy a recirkuláció (körforgás) fennmaradjon, új anyagot is elő kell állítani amellet, hogy a szintetikus termékeknek szabad utat biztosítsunk. Ez azt jelenti, hogy az idő függvényében a meglévő műanyag-mennyiség négyzetes mértékben,

folyamatosan nő a Földünkön. A már fel nem használható anyagokat és ezek bonyolult, soha szét nem választható keverékeit pedig elégetik: a CO₂ mennyisége is nő. („Jó” esetben minden műanyagnak, guminak ez lesz a sorsa, kivéve a biológiai úton lebomlókat.) Viszont a szegény országokban szabad ég alatt égetnek, melynek egészségkárosító hatása nem kétséges (égetéskor maró, oxidatív gázok, finom porok keletkeznek).

Statisztikai adatok:

Az Európai Közösségben éves viszonylatban keletkező műanyag szemét-hányadok: 76,25% lakossági eredetű; 12,5% értékesítési területről; 5% gépkocsikból; 2,5% gyártáskor keletkezik.

Gumiabroncs-termelés világviszonylatban: összesen 13.000.000 tonna/év, ebből az EU-ban 2.500.000 tonna/év, USA-ban: 6.000.000 tonna/év.

Ha a népességrobbanás figyelembevételével tekintünk a jövőnkre, tudhatjuk, hogy mindez fel fog fokozódni, meg fog százszorozódni, ezerszereződni.

Egyetlen lehetőségünk a pusztítás visszafogására: konzervatív intézkedések, módszerek és találmányok bevezetése, a szintetikus anyagok teljes mellőzése.

Tisztelt Hallgatóim! Tanárurak, Diáktársak! Tisztelt Jelenlévők!

Megtisztelő feladatként vettem, hogy ilyen hallgatói körben beszélhetek egy érdekes témáról.

El kell mondanom, hogy nincsen komolyabb matematikai, fizikai képzettségem, csak olyan, mint egy átlagos középiskolát végzett fiatalnak. Ugyanakkor azt is el kell mondanom, hogy ez a megtisztelő feladat erősen motivált, és szélesítette az érdeklődési körömet.

Az én témám a **feketelyuk**.

Az elmúlt korok nagy fizikusai közül már Einstein megmutatta, hogy a tér és az idő igen szokatlan módon viselkedhet. Ő fáradozott azon, hogy a természet erőit egyetlen koherens rendszerbe szervezze, az univerzum, a kozmosz mélyebb megértését segítse. Terve nem igazán sikerült. Később megszületett egy olyan elmélet, mely magyarázatot ad az összes fizikai jelenségre. Ez az elmélet a szuperhúrelmélet.

Einstein munkássága örök. A modern fizika két pillére közül az egyik az ő relativitáselmélete, a másik a kvantummechanika, mely az apró részecskék viselkedésével foglalkozik.

Sokat olvastam és hallottam arról is, hogy a fizikusok körében a két elmélet nem fér össze. Ezt azzal magyarázták, hogy Einstein egyik elmélete hatalmas objektumokat vizsgál (csillagok, galaxisok), míg a másik (a kvantummechanika) kicsi, könnyű dolgokat tanulmányoz.

A szuperhúrelmélet szerint a két elmélet összekapcsolása elkerülhetetlen. A szuperhúrelmélet kimondja, hogy a természet alapvető építőkövei nem pontszerű részecskék, hanem húroknak nevezett kis egydimenziós szálacskák. Ezek a hurok harmonikusan egyesítik a kvantummechanikát és az általános relativitáselméletet.

A továbbiakban szeretnék kitérni a feketelyukakra.

Képzeld el, hogy függőlegesen kilövünk egy ágyúgolyót. Emelkedési sebessége a gravitáció hatására fokozatosan lassul, majd egy pillanatra megáll, és visszahull a Földre.

Ha azonban a felfelé irányuló sebessége nagyobb, mint a szökési sebesség, akkor a gravitáció nem tudja megállítani a részecskét, jelen esetben az ágyúgolyót, és így az mindörökké eltűnik.

Létezhetnek olyan csillagok, melyek tömege jóval nagyobb a Nap tömegénél. Szökési sebessége meghaladja a fényét, így fényt (fotonokat) nem bocsát ki. Ezeket nem láthatjuk, ezek a sötét csillagok, mai néven a feketelyukak.

Létezésüket az általános relativitáselmélet jósolta meg.

Feketelyuk keletkezik akkor, ha egy véges tömeg a gravitációs összeomlásnak nevezett folyamat során egy kritikus értéknél kisebb térfogatba tömörül össze.

A feketelyuk entrópiája.

Mi az entrópia? Kvantummechanikai fogalom: a rendetlenség és a szabálytalanság mértékét fejezi ki. Kis számú dolgok között kicsi, nagy számú dolgok között nagy entrópia uralkodik. Egy rendszer entrópiája folyamatosan növekszik. Minél több anyag hullik egy feketelyukba, annál nagyobb lesz az entrópiája, vagy ha két feketelyuk egyesül, kétszer akkora lesz az entrópiája.

Vannak fizikusok, akik ezt vitatják. Szerintük a feketelyukak a legrendezettebb objektumok. Ezt azzal is magyarázzák, hogy mivel három jellemzője van (tömege, töltése, pörgése), ennyi jellemző között nem lehet rendetlenség. Mivel az elemi részecskéket pontosan ez a három tulajdonság különbözteti meg egymástól, a fizikusokat ez arra készítette, hogy kutassák a feketelyukak elméletét. Már Einstein is azt mondta, hogy létezik többféle tömegű, így a legkisebb tömegű feketelyuk is. A

vizsgálatok során eljutottunk a kvantummechanikához, összeért a két elmélet. A továbblépést a már említett hűrelmélet teszi lehetővé.

Mennyire fekete a feketelyuk?

A feketelyukhoz hőmérsékletet is kell rendelnünk. Ebben az esetben a feketelyukaknak sugározniuk kell. Az 1970-es években bejelentették, hogy a feketelyuk nem is olyan fekete. Bebizonyosodott a feketelyukak kvantummechanikai sugárzása. Pl. A feketelyuk energiát ad át a fotonpároknak (ez tény), azok így egymástól távol kerülnek. Egyiket a feketelyuk elnyeli, a másik már nem tud kivel újraegyesülni. Ebből következik, hogy a megmaradt foton energialöketet kap, és a távolba kerül. Tehát a feketelyukak fénylenek!!!!

A feketelyukak gravitációs törvényei a termodinamika törvényeinek újrafogalmazását is eredményezte. Minél könnyebb egy ilyen objektum, annál magasabb a hőmérséklete, és annál jobban fénylik.

A feketelyukak a csillagfejlődés végső állomását jelentik. Ha egy csillag elégti nukleáris üzemanyagkészletét, nem marad ereje a befelé irányuló gravitációs vonzás megfékezésére.

Az egész hatalmas tömeg összeroppan a saját súlya alatt, és kialakul a feketelyuk.

Végezetül köszönöm az előadás lehetőségét tanárainknak, hallgatóimnak. Kiemelten szeretném megköszönni Pusztai Ferenc tanár úrnak a munkámhoz és az előadás sikeréhez való hozzájárulást.

Köszönöm a figyelmüket!

Tóth Balázs 14.a

Fővárosi Trolibusz üzem II.

Ebben a cikkben a budapesti trolivonalak létrejöttéről, valamint az őket kiszolgáló telephelyekről szeretnék szót ejteni.

Az első trolivonalak Nagy-Magyarországon érdekes módon nem Budapesten, hanem kisebb városokban lettek kiépítve (pl.: Nagyszében, Poprád). A világon ötödikként (!) közlekedett az akkori Magyarország területén trolibusz, érdekesség még, hogy míg a világ többi részén közlekedő trolibuszokat (innentől TB – természetesen nem a társadalombiztosítást jelenti, hanem a trolibuszt! – a szerk. megj.) csak kísérleti jelleggel, egy-két hónapig

közlekedtették, Magyarországon menetrend szerint indultak és jártak a járatok akár éveken keresztül. A legnagyobb problémát a felsővezetékkel történő kapcsolat jelentette. Még nem rúdáramszedőt használtak (mint ma), hanem egy kis görgős egység futott az

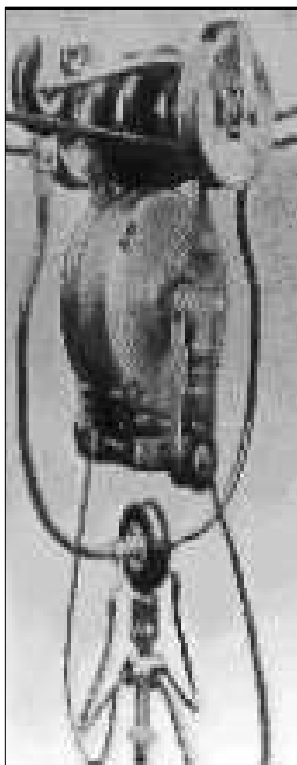
úttest fölé kifeszített drótpályán, amit maga a trolibusz húzott maga után egy darab drótkötéllal. Ezeket az egységeket kontaktkocsinak nevezték. A kontaktkocsik úgy voltak kialakítva, hogy a trolibusz (könnyen) leválasztható legyen róluk, erre azért volt szükség, mert rendszerint csak egy vezetékét húztak ki mindkét irány számára, ezért ha két TB találkozott, „szedőt kellett cserélniük”, ami

abból állt, hogy a TB a kontaktkocsihoz kapcsolódó vezetékét átdugta a szembelevő jármű

kontaktkocsijába, és a szembejárom is ugyanígy tett, mert a kontaktkocsik a vezetékről

nehezen voltak eltávolíthatók. A vonalakat végül az első világháború alatt vagy megszüntették, vagy HÉV-, villamosvonalakra építették át, mert az akkori tömörgumi, illetve az abroncsozott fakerekek nagyon kényelmetlenné tették a járművet a sínen közlekedő járművekkel szemben.

Legközelebb 1933-ban találkozhatunk Budapesten TB-szal, mégpedig Óbudán, a Vörösvári úttól az Óbudai temetőig. A vonalon a két menetiránynak külön-külön felsővezetéke volt, a drótpálya végén pedig egy egyszerű hurokkal fordult vissza, tehát egy nyújtott salakpályára emlékeztető volt a vonal, így a járművek minden gond nélkül

vissza tudtak fordulni. Összesen három darab, a kornak megfelelő TB közlekedett a vonalon, két GANZ és egy MÁVAG gyártmány, bár mindkét típust licenc alapján gyártották, de itthon. A járművek már fűtéssel rendelkeztek, ami abban a korban ritkaság volt (a 24-esen közlekedő GANZ villamosokon a mai napig nincs fűtés...{és gyárilag volt!}), és Budapesten először a MÁVAG gyártmányú troli rendelkezett önműködő ajtókkal. A trolik végsebessége 30–40 km/h volt, de ennyire a felsővezeték miatt nem gyorsulhattak. Az áramszedő csúszórésze vasból volt (ma már grafitból van), ezért a felsővezetéket kenni kellett. Menetrend szerint indultak a trolik, hétköznap 2, hétvégén mind a 3 kocsiforgalomban volt. Végül 1944. szept. 21-én lebombázták a vonalat, soha többé nem építették vissza. Egy emléktábla őrzi helyét a 17-es villamos Vörösvári úti végállomásán.

A háború után nem (és azóta se) kísérleteztek Budán trolivonalat létrehozni, pedig a Budai-hegyekben a relatív erős troli igen jó közlekedési eszköznek számítana. Pesten a volt 10-es villamos vonalát kívánták helyettesíteni trolival, így született a 70-es vonal. A járat Sztálin 70. születésnapján, 1949. december 21-én indult, ezért is kapta a 70-es számot. A maival majdnem teljesen megegyező útvonalon, a Kossuth Lajos tértől az Erzsébet Királyné útja aluljáróig közlekedett. (Az aluljáró elnevezés értelmetlennek tűnik, és az is. A aluljáró, ami szerepel a végállomás nevében, igazából egy vasúti töltés oldalán fűrt kis, 3 méter széles betonlyuk.) Annyi módosítás történt, hogy a Városligeti fasorról a Damjanich utcába vitték át a

vonalat. 1951-ben meghosszabbítják a vonalat a Kossuth tértől a Jászai Mari térig, és nagyképűen egy új járatot indítottak 71-es számmal, ami annyiban különbözött a 70-estől, hogy tovább ment (ezt ma megoldanák egy 70/70A számozással). A járatszámok idáig tekinthetők át, innentől a vonalbővítések, átszámozások jellemzőek, ezért a többi járatot nem tudom bemutatni. A legtöbb járat a belvárosban, valamint a 74-es, 80-as, 81-es, 82-es járatok Zuglóban lettek létrehozva.

A trolibuszok tárolására, valamint kisebb karbantartási munkák elvégzésére egy volt lóvasúti telephelyet, a Damjanich-telepet jelölték ki és rendezték be. A trolihálózat az 50–60-as években folyamatosan gyarapodott, de a telephely mérete nem nőtt. Ebből az következett, hogy a trolüzem kinőtte a telephelyet, a járműveket a Damjanich utca két szélén tárolták éjszaka, mert nem fértek volna el a telephelyen belül. (Hasonlóképp volt még a zuglói villamos kocsiszínbén, ott a Thököly úton sorakoztatták fel a kocsiszínbébe nem férő járműveket.) A járművek karbantartására, főjavítására egy másik volt lóvasúti telepet, a Pálffy-telepet rendezték be. Ebben az az érdekes, hogy a Pálffy-telep Budán található, ahol a II. világháború óta nem közlekedett TB. Így amikor egy kocsit vittek nagyjavításra, vontatóval kellett áthúzni a Margit hídon. A helyzetet végül egy új TB-telephely létrehozásával kívánták megoldani, ahol már karbantartási, tárolási, és nagyjavításokat is tudtak végezni. A kijelölt terület Kőbányán, a Pongrác–Zách–Salgótarjáni utak által határolt

telekre esett. Meg is építették a garázst, 1962-ben a tároló, 1964-re pedig az egész járműtelep elkészült. Innentől fokozatosan vette át a Damjanich- és a Pálffy-telep szerepét. A telephelyet Pongrácz-telepnek nevezték el. Evvel viszont sok fejfájást okoztak sok embernek, mert a garázs mellett futó út cz nélkül Pongrác út, a garázs nevét pedig már cz-vel írták. Ez így tévesztésre utalna, de ha minden igaz, Budapest 1949. évi polgármesteréről, Pongrácz Kálmánról kapta a nevét a garázs. Annyi biztos, hogy a Pongrác út mellett egy Pongrácz nevű garázs létrehozása nem lett a legjobb ötlet, annyira nem, hogy a BKV 2007-ben nemes egyszerűséggel átnevezte a garázst Kőbányai garázssra. A 90-es évek elejére a Pálffy-telep szerepét teljesen átvette a Pongrácz-telep (a Pálffy épületét mára lebontották), a 90-es évek végére pedig a Damjanich-telep is feleslegessé vált, az összes kocsit a Pongráczban tárolták/újították fel, de a Damjanich épülete (műemléki épület révén) megúsza a bontást, egy hipermarket üzemel benne mind a mai napig. Így a Pongrácz-telep lett Budapest egyetlen trolibuszokkal foglalkozó garázsa. A járműveket a szabad ég alatt tárolták (és tárolják is), szervizcsarnokok vannak csak. De ez így túl szép lett volna, ezért 2000-ben a BKV bezárta a zuglói Szent Domonkos (Récsei) buszgarázst, és az összes ott lévő öreg 200-as Ikarust átpakolták a Pongrácz-telepre. Az öreg Ikarusok nem csak a gázolajat, a pénzt is falják. A garázs fontos, a 7E/173E vonalakat adja, amin fontos, hogy menjenek a buszok. A garázs több mint 200 járművet ad ki (troli és busz egybeszámítva), erre a 200

járműre egy 4 fős (!) takarítószemélyzet jut. Amióta telerakták a troligarázst buszokkal, észrevehetően romlik a trolisok karbantartási színvonala. A telephely is szűkössé vált, ezért gyakran látni megnyomott elejű/hátsójú trolikat. Nem a vezetők ügyetlenek, kevés a hely, nehéz a parkolás. A trolibuszüzemet már többször is meg akarták szüntetni,

legutóbb 2006-ban, de a lakosság és a trolisok határozott tiltakozása miatt erre nem került sor, és remélhetőleg nem is fog.

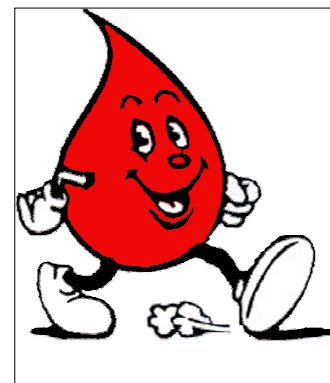
A harmadik, és egyben utolsó részben majd a járművek (egy részével) szeretnék foglalkozni.

Schirger Tamás 10.e

Véradók névsora (2011. április 07.)

(Készült a jelenléti ív alapján)

- 11. e osztály: Németh Imre Dávid
- 12. e osztály: Bóka Benjamin, Egervári Sándor, Füge Ádám, Jánosi Szilárd, Kiss Ferenc Zsolt, Korcsok Csaba, Molnár Viktor, Rimóczi László, Tóth Márton
- 12.a osztály: Ágoston Gergő Imre, Fujdel Tamás, Kiss Zoltán László, Nagy Dániel, Nagy István, Romhányi Viktor
- 12. b osztály: Barna Gergő, Czibere Balázs, Csendes Bendegúz, Faragó Dániel, Megyeri Áron, Nagy László, Szücs Flórián, Vári András
- 12. c osztály: Kabelács Gábor Gyula, Nádpor Gergely
- 13. e osztály: Agárdi László, Kocsis András Márió, Proksa Róbert
- 13. a osztály: Asbóth Bence Zsolt, Huszti Zoltán, Kerekes Marcell, Molnár Tamás, Schall Brúnó Kristóf, Váraljai Bence, Váry Koppány
- 13. b osztály: Bánáti Tamás, Kaldenecker Ferenc, Kovács Zsolt, Mervó Balázs, Rácz Zoltán, Tóth Dániel, Tóth Sándor
- 13. c osztály: Tittenberger Dániel
- 14. a osztály: Dombai Bálint, Jasper Máté, Kiss Csaba, Német Mátyás, Turcsány Imre
- 14. b osztály: Csapó Dániel, Grozdits Csaba, Horváth Norbert János, Kovács Gyula, Szalai Attila Gergő, Tóth Gábor, Török Péter István
- 14. c osztály: Balatoni Péter, Kalmár Zoltán, Komornyik Tamás, László Roland, Szántai Péter, Tóth Gergely
- 15.a osztály: Józsa László, Kiss Norbert, Mocsári István, Unyi Zoltán
- 15. b osztály: Csábi András István, Donauer Andor Richárd, Gál Zoltán, Gyöngyösi Péter, Kiss Gergő, Nyeső István Szilárd, Répás Zsolt, Vaffler Bence

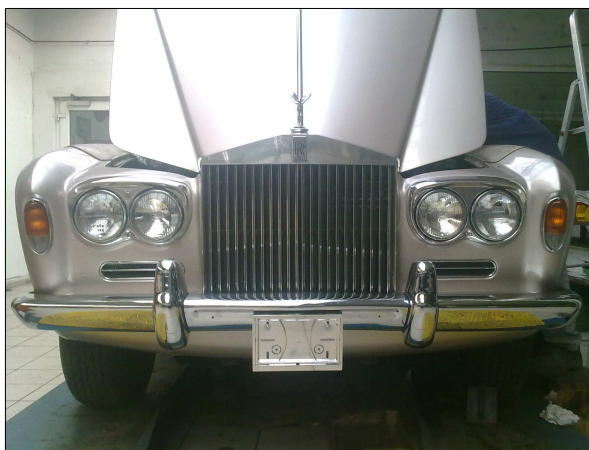
Tanárok és dolgozók: Joó Klára, Ludvik Csaba, Mészáros Jánosné, Kovács Zoltán

Hegedűs Tibor (13.c): **Veteránok felújítása III.**

Miután az autót szétszedted, elkezdődhet a munka nehezebbik fele. Miért? Mert a felújítás során nem minden alkatrészt lehet felújítani. Vagy újat kell készíteni, vagy a különböző fórumokon beszerezni egy használtat, de még jót. Azért nem hozom szóba a motor szétszerelését, mert minden kocsinál más, és elég lesz szakmán ecsetelni ezt az egész folyamatot. Aki nekiáll ennek a műveletnek, az otthon is meg tudja csinálni jó esetben a motornak, a

difinek, a váltónak, a futóműnek a felújítását. Aki sajnos nem tudja ezeket otthon megcsinálni, különböző javító műhelyekbe el tudja vinni. Ja, és ha rákérdeznek a kocsi típusára, nem mindig kell megmondani az igazat, pl.: ha a Rolls-Royce dugattyú javításánál megkérdezik, milyen márka, nyugodtan mondd, hogy amcsi, ne azt, hogy Rolls-Royce. Azért, mert ha meghallja a Rolls-Royce nevet a felújító mester, biztos, hogy kicsit drágábban fog dolgozni, mint ha azt mondanád, amcsi járgányból van. Ami egy restaurálásnál el szokott húzódni, az a karosszériának a kilakatozása. Szerintem adja magát, hogy egy ilyen régi járgánynál ritkán van karosszéria-alkatrész is. Igaz, vannak olyan cégek, akik ráálltak a régi kocsik karosszéria-elemének az utángyártására, de ez általában drága mulatság. Persze az autó típusától is függ az alkatrész ára. Így, ha olcsóbb a fém meg a lakatosmester órábére, célszerűbb lehet készíttetni vele egy újat. És ezek az apróságok nyújtják el a felújítást.

A kész alkatrészekkel elkezdi a felújító összerakni az autót. Alváz és rá a motor, ha önhordós karosszériájú, akkor abba kerül a motor, és szép fokozatosan sikerül felépíteni az egész autót. A krómozásból visszajött apróságok felszerelése oda kerül, ahova már fel lehet szerelni. A kárpitokat célszerű kárpitosra bízni a jártassága és a tudása miatt. Miután már ez is készen van, a fényezés is megtörtént, a díszlécek felkerültek az autó oldalára. És ha már teljesen kész a kocsi, a slusszkulcsot elfordítva lehet gyönyörködni a kész műben. Ezek után egy oldtimer vizsgabázist keresni, és „leoldtimereztetni”. Nincs más dolga az embernek ezek után, mint az utakat járni, és retro zenét hallgatni a kocsiban.

☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺

Pszichiátriai vélemény Micimackóékról

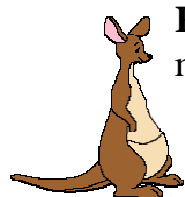
Micimackó: kórosan mézfüggő szenvedélybeteg, aki mindent megtesz, hogy napi adagjához hozzájusson (fára mászik, méhekkal csípeti össze magát stb.). Ha nem kap mézet, mély depresszióba esik, gondolkodása lelassul, tökéletesen alkalmatlanná válik mindenfajta társadalmi-közösségi, kooperatív jellegű tevékenységre.

Malacka: totál idióta szegény. Szellemi fogyatékos (dadog, képtelen értelmesen fogalmazni, és bizonyára dyslexiás is), és növésben is erősen visszamaradt példánya fajtájának. Mivel képtelen másokkal megértetni magát, állandó kisebbségi komplexus gyötri, nem is beszélve arról, hogy még a leghétköznapibb dolgoktól is fél. Kórlapján szerepel még akut klausztofóbia és a biztonságérzet totális hiánya is.

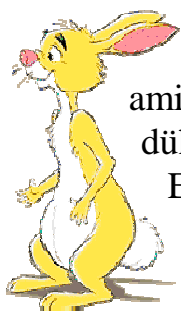
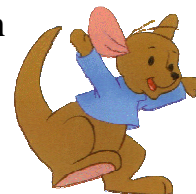
Tigris: megalomániás tévképzetes elmebeteg, a veszélyesebb fajtából. Meg van győződve arról, hogy a tigrisek a többi élőlény felett állnak, így a Százholdas Pagony önjelölt kiskirályát tisztelhetjük benne. Übermensch-szindrómájához az árja tigris fajhoz való beteges ragaszkodás, túlfűtött rasszizmus társul. Közösségekbe beilleszkedni képtelen, a társadalom magányos számkivetettje ő, aki elszigeteltséget tettett vidámsággal, és állandó pótcselekvésével, az ugrálással próbálja meg kompenzálni.

Füles: súlyosan depresszív alkat. Öregkorára belátta, hogy élete egy kudarc, egzisztenciája pedig valahol a béka segge alatt van. Nem tudott összegürcölni egy lakásra, ezért – míg társai jó meleg, fűthető, odvas fákban vészlik át a teleket – meg kell elégednie egy huzatos fatákolmánnyal, ami Tigrisnek köszönhetően minden második nap tönkrezúzódik. Ez a gyökértelen élet, valamint a seggen fityegő műfarok – Milne-nél minden bizonnyal az impotencia szimbóluma –, amivel a többiek állandóan cukkolják, egyszerűen elviselhetetlenné teszi az életet Füles számára. Öngyilkos is lenne, ha depressziója nem totálisan passzív magatartásban ütközne ki, és ha nem félne az újabb kudarcoktól („Mi van, ha nem sikerül?”).

Kanga: elvált asszony, egyedül neveli gyermekét – kell-e többet mondani? Az állandó házimunka és rosszcsont kölyke hamar kikészítették Kanga idegeit. Ráadásul – mivel Ausztráliából emigrált bevándorló –, idegennek érzi magát a Százholdas Pagony mérsékelt égövi élővilágában. Ennél pedig már csak kóros férfihiánya a rosszabb: igen régen volt férfival, és ezt beteges tisztaságmániáján próbálja levezetni – vár az igazira, aki sosem jön el.

Zsebibaba: csonka családból származó egyke, ennek köszönhetően anyuci szeme fénye, és mint ilyen, egészségtelenül elkényeztetett gyerek. Zsebibabának mindig mindent szabad, senkitől nem kap egy jó nagy maflást, akármit is csinál. Ugyanakkor a Pagony lakói – elsősorban édesanyja – nem fordítanak elég időt az iskoláztatására, így biztosak lehetünk benne, hogy felnőttkorára Zsebibaba elkallódott tehetség lesz, aki egy idő után majd az alkoholhoz vagy a droghoz fordul, hogy elfeledhesse a világ kegyetlenségét.

Nyuszi: az agresszív-neurotikus páciens iskolapéldája. Hétköznapi félelmeit felnagyítva él, ennek köszönhetően mindig van valami, amiért aggályoskodik, és mindig van valaki, akin aggályait – heves dührohamokkal és gyakran tettelegességig fajuló tombolással – levezetheti. Elviselhetetlen természetének köszönhetően világ életében agglegény volt, és egyenes úton van a bogaras vénemberség felé. A Pagony lakói utálják, de annyira szánalmas, hogy nem merik megmondani neki.

Bagoly: a Százholdas Pagony legöregebb lakója, aki nem tud mit kezdeni a közte es a többiek között húzódó generációs szakadékkal. Hogy elfogadtassa magát, görcsösen igyekszik tudásával lenyűgözni őket, ám ez leggyakrabban tudálékosságba csap át, és még nevetségesebbé válik. Elsősorban a fiatalabbakat, Zsebibabát és Malackát próbálja megnyerni, aminek alapján joggal feltételezhetünk némi pedofiliára való hajlamot is.

Róbert Gida: hát, elég beteg kiscsávó lehetett, ha összehozta a fenti elmeotthont...

✂-zva <http://www.kecskefeszek.hu/egypercesek/egyperces.php/versek-mesek/pszichiatricai-velemenymicimackoekrol.html>

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

A 12.a osztály és Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő az iskola nevében, 2011. április 11-én, a költészet napja alkalmából megkoszorúzta a József Attila szülőházán elhelyezett emléktáblát.

Csókásné Gémesi Ildikó

2011. ápr. 13-án a következő e-mailt kaptam:

dátum: 2011. április 13. 18:08
tárgy: 63. érettségi találkozó

Tisztelt Zsilka tanár Úr!

Szeretettel küldjük, a 63. érettségi találkozókról ma készült képet.

A képen balról az ülés (a Fáy címer mellett) sorrendjében:

Dr. Lukács Róbert (Basel),
Selyem András,
Vasvári György,
Kiss Ferenc,
Büttel Tivadar.

A másik oldalon, hátulról:
Lessenyei Gábor,
Hazai László,
Rondzik István,
Dr. Márkus István

az 1949-ben érettségizett 8/a és 8/b osztály volt tanulói.

Üdvözlettel

Vasvári György CISM
c. egyetemi docens
informatikai biztonsági szakértő

Tisztelt Zsilka tanár Úr!

Szeretettel küldjük a 63. érettségi találkozókról ma készült képet. A képen balról az ülés (a Fáy címer mellett) sorrendjében: Dr. Lukács Róbert (Basel), Selyem András, Vasvári György, Kiss Ferenc, Büttel Tivadar. A másik oldalon, hátulról: Lessenyei Gábor, Hazai László, Rondzik István, Dr. Márkus István az 1949-ben érettségizett 8/a és 8/b osztály volt tanulói.

Üdvözlettel: Vasvári György CISM c. egyetemi docens, informatikai biztonsági szakértő

Zsil

Az újság eredeti címe: **Fáy Irka** –

Az iskola weboldala: <http://www.fay-bp.sulinet.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60–62. ☎ 215-3177

Fax: 476-0901, OM azonosító: 035379

Az iskola e-mail címe: fay@fay-bp.sulinet.hu

Felelős kiadó: **Pletser József** igazgató

Felelős szerkesztők: **Dr. Hegedűs Andrea** – **Zsilka István**

Diákszerkesztő: Fáy Kristóf 12.c

A 110. szám (2011. március – április) elkészítésében közreműködtek:

Bak Norbert 11.b, Bálint György 9.b, Csókásné Gémesi Ildikó, Gál Zoltán,
Hegedűs Tibor 13.c, Polgár Tamás 12.e, Pomaházi Tamás 11.e, Pusztai Ferenc,
Rákóczi György 11.e, Sinkovics Bence 10.e, Schirger Tamás 10.e, Szalai József,
Szemerédi Tamás 10.e, Tóth Balázs 14.a, Dr. Zántó Edina